

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2023/1946**z dnia 10 maja 2023 r.****w sprawie absolutorium z wykonania budżetu agencji Unii Europejskiej za rok budżetowy 2021:
wyniki, zarządzanie finansami i kontrola**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoje decyzje w sprawie absolutorium z wykonania budżetu agencji Unii Europejskiej za rok budżetowy 2021,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z działań podjętych w następstwie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2021 (COM(2022) 331),
 - uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące agencji UE za rok budżetowy 2021 wraz z odpowiedziami agencji ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 68 i 70,
 - uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/715 z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów utworzonych na podstawie TFUE oraz Traktatu Euratom, o których mowa w art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 105,
 - uwzględniając art. 100 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0144/2023),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 262 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 oraz art. 3 załącznika V do Regulaminu Parlamentu Europejskiego w niniejszej rezolucji przedstawiono, w odniesieniu do każdego organu, o którym mowa w art. 70 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046, uwagi przekrojowe towarzyszące decyzjom o absolutorium;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 262 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 oraz art. 3 załącznika V do Regulaminu Parlamentu Europejskiego w niniejszej rezolucji przedstawiono również, w odniesieniu do Agencji Dostaw Euratomu, uwagi przekrojowe towarzyszące decyzjom o absolutorium;
- C. mając na uwadze, że agencje Unii powinny skupić się na zadaniach o wyraźnej europejskiej wartości dodanej, a organizacja takich zadań powinna być zoptymalizowana, aby – w interesie unijnych podatników – uniknąć powielania działań;
1. pochwała agencje za ich odporność i wysiłki podejmowane w celu utrzymania wysokich standardów pracy i wysokiej jakości wyników, pomimo ograniczeń nałożonych w drugim roku trwania pandemii COVID-19;
 2. zauważa, że w 2021 r. budżet 33 unijnych agencji zdecentralizowanych wynosił łącznie około 3 206 mln EUR w środkach na zobowiązania, co stanowi wzrost o około 5 % w porównaniu z 2020 r., oraz 3 090 mln EUR w środkach na płatności, co stanowi wzrost o 6,88 % w porównaniu z 2020 r.; ponadto zauważa, że z 3 090 mln EUR w środkach na płatności około 2 477 mln EUR pochodziło z budżetu ogólnego Unii, co stanowi 77,27 % całkowitego finansowania agencji w 2021 r. (w porównaniu z 72,83 % w 2020 r.); przyjmuje ponadto do wiadomości, że około 728 mln EUR sfinansowano z opłat i należności oraz ze składek przekazywanych bezpośrednio przez państwa uczestniczące (spadek o 12,15 % w porównaniu z 2020 r.);

⁽¹⁾ Dz.U. C 412 z 27.10.2022, s. 12.⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 122 z 10.5.2019, s. 1.

3. zauważa z zaniepokojeniem, że ostateczne budżety niektórych agencji zostały zamrożone w ujęciu nominalnym na okres sześciu lat, a ze względu na skumulowaną inflację maleje realna siła nabywcza budżetu; zauważa, że utrzymanie się tej tendencji zagraża zdolności agencji do skutecznego i terminowego wykonywania ich zadań;
4. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Europejskiego Trybunału Obrachunkowego („Trybunał”) zawarty w sprawozdaniu rocznym dotyczącym agencji UE za rok budżetowy 2021 („sprawozdanie Trybunału”), zgodnie z którym – ogólnie rzecz biorąc – przeprowadzone przez Trybunał badania rocznych sprawozdań finansowych agencji za rok budżetowy zakończony 31 grudnia 2021 r. oraz dochodów leżących u ich podstaw ponownie potwierdziło pozytywne wyniki odnotowane w poprzednich latach; zauważa jednak, że zdaniem Trybunału konieczna jest pewna poprawa w obszarze płatności leżących u podstaw sprawozdań;

Główne rodzaje ryzyka zidentyfikowane przez Trybunał

5. odnotowuje, że w swoim sprawozdaniu Trybunał zauważa, iż ogólne ryzyko dla wiarygodności rozliczeń agencji, ustalone w wyniku zastosowania zasad rachunkowości przyjętych przez księgowego Komisji i opartych na międzynarodowych standardach rachunkowości, jest ogólnie niskie, podobnie jak w 2020 r.;
6. podkreśla, że w sprawozdaniu ogólne ryzyko dla legalności i prawidłowości dochodów leżących u podstaw rozliczeń agencji Trybunał uznaje za niskie w przypadku większości agencji oraz za średnie w przypadku agencji, które częściowo finansują się ze środków własnych i w odniesieniu do których obowiązują przepisy szczegółowe dotyczące poboru opłat i innych wkładów na poczet dochodów, i że podobnie było w 2020 r.;
7. odnotowuje, że Trybunał uważa, iż ryzyko dla legalności i prawidłowości płatności leżących u podstaw rozliczeń agencji jest ogólnie średnie, a waha się w przedziale od niskiego do wysokiego w przypadku konkretnych tytułów budżetowych; zauważa, że Trybunał uznaje ryzyko w przypadku tytułu I (wydatki na personel) za ogólnie niskie, w przypadku tytułu II (wydatki administracyjne) – średnie, a w przypadku tytułu III (wydatki operacyjne) – od niskiego do wysokiego, w zależności od agencji i charakteru jej wydatków operacyjnych; zwraca uwagę, że Trybunał uznaje ryzyko związane z tytułem III za podobne do ryzyka związanego z tytułem II, ale ponieważ w grę wchodzi znacznie wyższe kwoty w ramach tytułu III, wpływ jest uważany za większy;
8. zauważa, że Trybunał uznaje ryzyko dla należytego zarządzania finansami za średnie, głównie związane z postępowaniami o udzielenie zamówień publicznych, w ramach których nie zapewniono optymalnego wykorzystania środków finansowych;
9. odnotowuje, że w opinii Trybunału ryzyko związane z zarządzaniem budżetem jest niskie, przy czym kontrola Trybunału wykazała wysokie poziomy przeniesionych środków na zobowiązania, które jednak zdaniem Trybunału były uzasadnione wieloletnim charakterem operacji lub przyczynami niezależnymi od agencji;
10. odnotowuje wzmiankę Trybunału o „innych rodzajach ryzyka” związanych z pandemią COVID-19, które wpłynęły na pracę Trybunału, ponieważ ograniczenia związane z podróżą uniemożliwiły mu przeprowadzanie kontroli na miejscu, uzyskiwanie oryginalnych dokumentów i przeprowadzanie osobistych wywiadów z pracownikami jednostek objętych kontrolą; z uznaniem odnotowuje, że Trybunał wykonał jednak swoją pracę poprzez przeglądy dokumentacji i zdalne wywiady z jednostkami poddanymi kontroli; odnotowuje ocenę Trybunału, zgodnie z którą – pomimo zwiększonego ryzyka niewykrycia, wynikającego z braku kontroli na miejscu – dowody uzyskane od kontrolowanych podmiotów umożliwiły Trybunałowi ukończenie prac i sformułowanie wniosków;
11. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Trybunał oświadczył, iż w większości przypadków agencje podjęły działania naprawcze, aby uwzględnić uwagi z kontroli z poprzednich lat, a także wzywa wszystkie zainteresowane agencje do kontynuowania wysiłków na rzecz podjęcia działań następczych w związku z uwagami Trybunału, które są w trakcie realizacji (39) lub pozostały do realizacji (9), w szczególności w dziedzinie systemów zarządzania i kontroli, postępowania o udzielenie zamówień publicznych i zarządzania budżetem;

Zarządzanie budżetem i finansami

12. z zadowoleniem podkreśla, że na podstawie sprawozdania rocznego Trybunału wydano opinię kontrolną bez zastrzeżeń na temat wiarygodności rozliczeń wszystkich agencji; zauważa ponadto, że Trybunał wydał opinię kontrolną bez zastrzeżeń na temat legalności i prawidłowości dochodów leżących u podstaw rozliczeń wszystkich agencji; zwraca uwagę, że Trybunał wydał opinie bez zastrzeżeń co do legalności i prawidłowości płatności leżących u podstaw rozliczeń w odniesieniu do wszystkich agencji z wyjątkiem Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA); odnotowuje, że opinia z zastrzeżeniem w odniesieniu do eu-LISA wynikała z nieprawidłowości sześciu płatności dokonanych w 2021 r. o łącznej wartości 18,11 mln EUR związanych z kilkoma umowami ramowymi, przy czym płatności te odpowiadają 6,20 % łącznych środków na płatności dostępnych w 2021 r.;
13. zauważa, że w odniesieniu do wiarygodności rozliczeń Trybunał wydał punkt zawierający „objaśnienie uzupełniające” dla Europejskiej Agencji Leków (EMA), Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex) oraz Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE); odnotowuje, że punkt zawierający „objaśnienie uzupełniające” dotyczący EMA był związany z bieżącą kwestią dotyczącą umowy najmu poprzedniej siedziby w Londynie, która to umowa obowiązuje do 2039 r., przy czym nie przewidziano możliwości jej przedterminowego rozwiązania, a wartość potencjalnych zobowiązań oszacowano na 383 mln EUR na dzień 31 grudnia 2021 r.; zauważa, że punkt zawierający „objaśnienie uzupełniające” dotyczący Fronteksu był związany z nieprawidłowym obliczeniem wkładów niebędących członkami UE państw należących do strefy Schengen, które w 2021 r. wpłaciły do budżetu Fronteksu o 2,6 mln EUR mniej niż powinny; odnotowuje, że punkt zawierający „objaśnienie uzupełniające” dotyczący EIGE był związany z zobowiązaniem warunkowym (22 000 EUR) zawartym w jej w sprawozdaniu finansowym, które to może powstać w związku z trwającym postępowaniem sądowym w sprawie pracowników tymczasowych;
14. zauważa, że w odniesieniu do legalności i prawidłowości płatności leżących u podstaw sprawozdań finansowych agencji Trybunał opublikował punkt zawierający „objaśnienie uzupełniające” dotyczący Fronteksu, w którym zobowiązanie budżetowe z 21 grudnia 2020 r. zostało przeniesione na 2021 r. bez uzasadniającego zobowiązania prawnego przed końcem 2020 r.; na podstawie sprawozdania Trybunału zauważa, że Frontex zajął się tą niezgodnością za pomocą szeregu zobowiązań prawnych w 2021 r.;
15. odnotowuje uwagę Trybunału dotyczącą wkładów krajów stowarzyszonych, zgodnie z którą różne metody w umowach dotyczących obliczania wkładów pociągają za sobą ryzyko błędnego wykonania tych umów o przyznanie wkładu; odnotowuje zaproszenie Trybunału skierowane do agencji, których ten problem dotyczy, do przeprowadzenia konsultacji z Komisją Europejską w celu oceny, czy powinny one dostosować się do umów w sprawie wkładów krajów stowarzyszonych i metod obliczania tych wkładów stosowanych przez Komisję;
16. odnotowuje uwagę Trybunału dotyczącą nadmiernych poziomów przeniesień i wysokich wskaźników opóźnień w płatnościach w przypadku dziesięciu agencji oraz uchybień (kwestia strukturalna, niedostateczne planowanie budżetowe lub możliwe naruszenie budżetowych zasad jednoroczności), w szczególności w przypadku trzech agencji, tj. Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER), eu-LISA oraz Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA); zdecydowanie nalega na przestrzeganie budżetowej zasady jednoroczności; przywołuje zalecenie Trybunału, aby zainteresowane agencje w dalszym ciągu usprawniały swoje planowanie budżetowe i cykle wykonania w celu zapobieżenia nadmiernym opóźnieniom w realizacji programów prac lub planów zamówień;
17. zauważa jednak, że w niektórych przypadkach wysoki poziom przeniesień wynika również z czynników pozostających poza kontrolą agencji, takich jak charakter ich działalności rozciągającej się na okresy wieloletnie lub konieczność zwracania się do wykonawców zewnętrznych w okresach wykraczających poza rok budżetowy ze względu na niedobór personelu;
18. przypomina o znaczeniu nawiązania i utrzymania aktywnego dialogu między Komisją a agencjami na temat przydziału odpowiednich zasobów i opracowania odpowiednich planów zatrudnienia, zgodnie z coraz większymi celami i ambicjami politycznymi Unii w ostatnich latach, które to cele i ambicje doprowadziły do powstania nowych i rozbudowanych zadań i mandatów dla kilku agencji;

Wyniki

19. zauważa, że wszystkie agencje stosują różne systemy kluczowych wskaźników skuteczności działania, planowanych wyników lub celów strategicznych ustalonych w ich ramach pomiaru efektywności; wyraża uznanie dla agencji, których wskaźniki wykonania ich rocznego programu prac przekroczyły w 2021 r. 95 %; wzywa wszystkie agencje do składania organowi udzielającemu absolutorium sprawozdań dotyczących wskaźnika wykonania ich rocznego programu prac jako skonsolidowanej liczby wyrażonej w procentach; docenia realizację kluczowych wskaźników skuteczności działania przez agencje oraz fakt, że agencje zwróciły uwagę na środki, które mogą poprawić wydajność i skuteczność ich pracy; apeluje jednak do agencji o zwrócenie uwagi na wskaźniki, których jeszcze nie osiągnięto lub których realizacja jest opóźniona;
20. odnotowuje osiągnięcia i sukcesy wszystkich agencji w 2021 r. – drugim roku trwania pandemii COVID-19 – podczas którego agencje działające w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, transportu i obszarów związanych z medycyną stanęły przed szczególnymi wyzwaniami;
21. podkreśla ważną rolę, jaką agencje Unii odgrywają we wspieraniu instytucji Unii w kształtowaniu i wdrażaniu polityk, zwłaszcza dlatego, że wykonują konkretne zadania techniczne, naukowe, operacyjne i zarządcze; docenia wysokiej jakości wiedzę i pracę wykonywaną przez Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop), Europejską Fundację na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound), Europejską Agencję Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA), Europejską Fundację Kształcenia (ETF) i Europejski Urząd ds. Pracy – agencje działające w obszarze zatrudnienia, spraw społecznych i włączenia społecznego; ponownie stwierdza w związku z tym, że należy wypożyczyć agencje – na poziomie proporcjonalnym do powierzonych im zadań – w wystarczającą liczbę pracowników, zatrudnionych w sposób stabilny i dysponujących wystarczającymi zasobami materialnymi; przypomina zatem, że należy zapewnić odpowiednie zasoby kadrowe i finansowe umożliwiające im dalsze wykonywanie ich programów pracy przy bardzo wysokim wskaźniku realizacji działań; podkreśla znaczenie i wartość dodaną każdej agencji w zakresie jej specjalizacji oraz jej autonomii; przypomina, że właściwe funkcjonowanie agencji wymaga również wysokiej jakości dialogu społecznego;
22. przypomina, że coroczna wymiana poglądów w Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych na temat rocznych programów prac i wieloletnich strategii agencji znacznie przyczynia się do tego, by programy i strategie odzwierciedlały aktualne priorytety polityczne, zwłaszcza w kontekście wdrażania zasad zapisanych w Europejskim filarze praw socjalnych oraz osiągnięcia celów z Porto;
23. ponownie podkreśla ważną rolę unijnych agencji działających w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, gdyż są one niezbędne do wdrażania strategii politycznych Unii, jak również istotne wsparcie, jakie podmioty te zapewniają instytucjom, organom i państwom członkowskim w zakresie praw podstawowych, bezpieczeństwa i sprawiedliwości przez wykonywanie zadań związanych z działalnością operacyjną, analityką, zarządzaniem i monitorowaniem; w związku z tym ponownie podkreśla potrzebę zapewnienia agencjom działającym w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych odpowiednich zasobów finansowych i ludzkich; zauważa, że wszystkie agencje powinny skutecznie wykonywać swoje mandaty;
24. przypomina, że agencje są najbardziej kompetentne do oceny wykorzystania zasobów i odgrywają kluczową rolę we wspieraniu odpowiednich zrównoważonych projektów zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem; wzywa Komisję do zapewnienia środków finansowych wspierających agencje unijne w gwarantowaniu dialogu społecznego; stwierdza, że agencje unijne odgrywają kluczową rolę w gwarantowaniu dialogu społecznego z instytucjami Unii;
25. apeluje do agencji o dalsze rozwijanie synergii (w takich dziedzinach jak zasoby ludzkie, zamówienia, cyfryzacja, zarządzanie budynkami, usługi informatyczne i cyberbezpieczeństwo), a także o współpracę i wymianę dobrych praktyk z innymi agencjami Unii w celu poprawy wydajności, w szczególności w kontekście napięć związanych z inflacją; wzywa agencje do dalszej kontynuacji składania organowi udzielającemu absolutorium sprawozdań z realizacji strategii na rzecz przyrostu wydajności oraz do jej aktualizowania, gdy zajdzie taka potrzeba;
26. apeluje do Komisji, by częściej stosowała przekrojowe oceny agencji w ramach przeprowadzanych przez siebie ocen adekwatności dotyczących różnych obszarów polityki; zauważa, że Komisja powinna wykorzystywać wyniki oceny do wskazania synergii i ewentualnych zmian, w tym możliwości połączenia agencji, a także w stosownych przypadkach do sporządzenia wniosków ustawodawczych w odpowiedzi na zmieniające się potrzeby;

27. z zadowoleniem odnotowuje ciągłą dobrą współpracę między agencjami wchodzącymi w zakres kompetencji DG ds. Zatrudnienia, które prowadzą regularną wymianę informacji na etapie planowania swoich programów prac i informują się wzajemnie o rozwoju sytuacji i wynikach;
28. zauważa z niepokojem, że sprawozdanie Trybunału zawiera informacje dotyczące wpływu, jaki wojna napastnicza przeciwko Ukrainie wywarła na działalność dwóch agencji (Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu – AUEA i Agencji Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego – EUSPA); w tym kontekście odnotowuje zwiększone zapotrzebowanie na pomoc ze strony państw członkowskich przyjmujących uchodźców z Ukrainy, a także wstrzymanie wykorzystania rosyjskich rakiet nośnych Sojuz dla satelitów Galileo; odnotowuje w związku z tym podpisanie ramowej umowy o partnerstwie finansowym między EUSPA a Europejską Agencją Kosmiczną oraz wzmożoną współpracę między obiema agencjami, umożliwiającą Unii wniesienie wkładu jako gwarant bezpieczeństwa przestrzeni kosmicznej i osiągnięcie strategicznej autonomii;

Polityka kadrowa

29. zauważa, że w 2021 r. 33 zdecentralizowane agencje zgłosiły, iż zatrudniają ogółem 9 631 pracowników, w tym urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony, pracowników kontraktowych i oddelegowanych ekspertów krajowych (w porównaniu z 9 001 w 2020 r.), co stanowi wzrost o 7,00 % w porównaniu z 2020 r.; zauważa, że część wzrostu, tj. 0,93 %, wynika z dodania po raz pierwszy 84 pracowników nowej agencji ELA, która stała się niezależna finansowo w 2021 r.;
30. odnotowuje, że w 2021 r. w pięciu agencjach zarejestrowano pięć przypadków wypalenia zawodowego (w sumie 23), a w 13 agencjach część pracowników brała nadgodziny; zauważa, że nadgodziny wzięła duża liczba pracowników zwłaszcza z AUEA (78 z 423 pracowników), Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) (117 z 516 pracowników), Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) (78 ze 110 pracowników), Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA) (88 z 273 pracowników), eu-LISA (229 z 310 pracowników) i Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Scigania (Europolu) (583 z 979);
31. odnotowuje, że wszystkie agencje wprowadziły środki mające na celu poprawę dobrostanu pracowników w miejscu pracy oraz równowagi między życiem zawodowym a prywatnym; zauważa, że liczba i wpływ takich środków różnią się znacznie w zależności od agencji i że nie wydaje się, aby istniały wspólne ramy odniesienia dla wszystkich agencji; stwierdza, że z wyjątkiem niektórych agencji zasadniczo nie istnieją żadne środki na rzecz integracji osób z niepełnosprawnościami;
32. z niepokojem zauważa, że w 2021 r. w 16 z 33 agencji wskaźnik rotacji pracowników wyniósł ponad 5 %; wyraża uznanie dla agencji (np. Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego – EASA) za podjęcie ukierunkowanych działań w celu zapobiegania wysokim wskaźnikom rotacji pracowników; podkreśla znaczenie wdrożenia takich środków przez wszystkie agencje;
33. ponownie wyraża zaniepokojenie faktem, że Trybunał stwierdził powtarzające się niedociągnięcia w kilku agencjach w odniesieniu do korzystania z usług pracowników zewnętrznych i pracowników tymczasowych; apeluje o rozwiązanie problemu zależności agencji od zewnętrznych procesów rekrutacji oraz o przestrzeganie obowiązujących przepisów prawa pracy; jest zaniepokojony brakiem odpowiedniego zaszeregowania na stanowiskach w zakresie zarządzania procedurami udzielania zamówień publicznych; odnotowuje wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie C-948/19 ⁽⁴⁾, w którym uznano, że pracownicy tymczasowi agencji UE są objęci zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104/WE ⁽⁵⁾; wzywa agencje, aby w jak największej mierze korzystały z pracy stałych pracowników, a Komisję do zapewnienia odpowiednich zasobów ludzkich w tym celu;
34. wzywa sieć agencji UE do wypracowania ogólnej polityki nadawania priorytetu stałemu personelowi przed konsultantami zewnętrznymi, co pozwoliłoby zagwarantować wysokiej jakości warunki pracy oraz zapobiec utracie wiedzy i doświadczenia;

⁽⁴⁾ Wyrok Trybunału z dnia 11 listopada 2021 r., UAB „Manpower Lit” vs. E.S. i inni, C-948/19, ECLI:EU:C:2021:906.

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie pracy tymczasowej (Dz.U. L 327 z 5.12.2008, s. 9).

35. z niepokojem odnotowuje uwagi zawarte w sprawozdaniu Trybunału dotyczące uchybień związanych z niedociągnięciami w procedurach naboru pracowników, które to uchybienia w 2021 r. stwierdzono w ośmiu agencjach; przypomina, że uchybienia w procedurach naboru pracowników podważają zasady przejrzystości i równego traktowania; apeluje do zainteresowanych agencji o poprawę wewnętrznych procedur naboru pracowników w kilku aspektach, w szczególności w zakresie procesów oceny i ogłoszeń o naborze;
36. odnotowuje poprawę równowagi płci w 2021 r. w porównaniu z 2020 r. na poziomie kadry kierowniczej wyższego szczebla, gdzie 68 % stanowią mężczyźni, a 32 % kobiety (w 2020 r. było to odpowiednio 74,6 % i 25,4 %), oraz w przypadku wszystkich pracowników, gdzie 50,26 % stanowią mężczyźni, a 49,73 % kobiety (w 2020 r. było to odpowiednio 52,7 % i 47,3 %); zauważa ponadto, że równowaga płci w zarządach agencji wyniosła 62 % mężczyzn i 38 % kobiet, co również stanowi poprawę w porównaniu z poprzednim rokiem; wzywa agencje do dalszej pracy nad poprawą równowagi płci w kadrze kierowniczej wyższego szczebla; ponownie wzywa Komisję i państwa członkowskie do dbania o równowagę płci przy mianowaniu i powoływaniu członków zarządów lub rad administracyjnych; przypomina, że agencje mają ambicję dostosowania się do Komisji, aby do końca 2024 r. osiągnąć równowagę płci wynoszącą 50 % na wszystkich szczeblach zarządzania;
37. ubolewa nad brakiem zagadnień równości płci w wieloletniej strategii dla sieci agencji UE na lata 2021–2027; wzywa sieć agencji UE do włączenia równouprawnienia płci do swoich strategii;
38. ponownie wyraża zaniepokojenie faktem, że zarządy niektórych agencji (np. Cedefop, EU-OSHA, Eurofound) są bardzo duże, co utrudnia podejmowanie decyzji i generuje znaczne koszty administracyjne; wzywa Komisję do przedstawienia odpowiedniego wniosku w tym zakresie;
39. odnotowuje, że sieć agencji UE utworzyła w 2021 r. grupę roboczą zajmującą się kwestiami z zakresu różnorodności i inkluzywności dla wszystkich agencji; zauważa, że grupa robocza ds. różnorodności i inkluzywności opracowała i zatwierdziła kartę dotyczącą różnorodności i inkluzywności, która zawiera pięć zobowiązań, w tym zapewnienie różnorodności i inkluzywności na całej ścieżce kariery, od naboru po awans i mobilność, oraz osiągnięcie celu, jakim jest 40-proc. udział osób płci niedostatecznie reprezentowanej na stanowiskach kierowniczych średniego szczebla we wszystkich agencjach; wzywa wszystkie agencje do przyjęcia i stosowania tej karty; z zadowoleniem przyjmuje dodatkowe działania podjęte przez grupę roboczą ds. różnorodności i inkluzywności, takie jak przeprowadzenie wśród pracowników agencji badania na temat różnorodności i inkluzywności, nawiązanie kontaktów i umów o współpracy z Komisją i Parlamentem Europejskim w celu wymiany najlepszych praktyk i innowacyjnych pomysłów, a także opracowanie planu działania na rok 2022, w którym to planie zaproponowano 29 działań dla agencji służących propagowaniu zasad różnorodności i niedyskryminacji określonych w regulaminie pracowniczym Unii w sposób zharmonizowany dla całej struktury; wzywa sieć agencji UE do nieustannego składania organowi udzielającemu absolutorium sprawozdań z postępów w tych dziedzinach;
40. zauważa, że równowaga geograficzna personelu zdecentralizowanych agencji unijnych odzwierciedla liczbę ludności w państwach członkowskich wyrażoną jako odsetek UE-27 bardziej niż równowaga geograficzna personelu Komisji; ubolewa nad niedostateczną reprezentacją w sześciu państwach członkowskich, nadmierną reprezentacją w osiemnastu państwach członkowskich oraz przybliżoną równowagą w trzech państwach członkowskich; uważa, że celem agencji powinno być podjęcie wspólnych wysiłków na rzecz poprawy ogólnej reprezentacji geograficznej; w tym kontekście wzywa sieć agencji UE do koordynacji działań wszystkich agencji na rzecz przedstawienia planu i wdrożenia niezbędnych środków horyzontalnych umożliwiających osiągnięcie tego celu;
41. przypomina o znaczeniu opracowania długoterminowej polityki kadrowej w odniesieniu do równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, poradnictwa przez całe życie oraz oferty konkretnych możliwości szkoleniowych w zakresie rozwoju kariery zawodowej, równowagi płci na wszystkich szczeblach personelu, telepracy, prawa do bycia offline, zwiększenia równowagi geograficznej, aby zapewnić odpowiednią reprezentację ze wszystkich państw członkowskich, oraz rekrutacji i integracji osób z niepełnosprawnościami, a także promowania ich równego traktowania i szans;

42. zauważa, że wszystkie agencje wprowadziły dla wszystkich swoich pracowników politykę i środki mające na celu zapobieganie nękanii i jego zwalczanie, przy czym niektóre agencje wprowadziły specjalne środki (np. szkolenia, sesje informacyjne lub szkoleniowe) dla kadry kierowniczej wyższego i średniego szczebla; ponadto odnotowuje, że agencje zgłosiły, iż w 2021 r. będą miały 24 toczące się lub zamknięte sprawy dotyczące nękania; zauważa, że w niektórych agencjach (np. AUEA) w przypadku procedur dotyczących pracowników (np. spraw dotyczących nękania) potrzebne jest wsparcie zewnętrznych firm prawniczych specjalizujących się w prawie unijnej służby cywilnej (regulamin pracownicy Unii), nawet jeśli agencje te posiadają własny dział obsługi prawnej; wzywa agencje, w stosownych przypadkach, do złożenia organowi udzielającemu absolutorium sprawozdania na temat wszystkich spraw związanych z pracownikami, w których otrzymano wsparcie takich firm w latach 2017–2022;
43. przypomina o wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 11 listopada 2021 r. w sprawie korzystania z pracowników tymczasowych, w którym poruszono szereg kwestii dotyczących stosowania dyrektywy 2008/104/WE w sprawie pracowników tymczasowych do agencji unijnych; wzywa agencje korzystające z pracowników tymczasowych do wzmożenia wysiłków na rzecz zmniejszenia liczby pracowników tymczasowych zastępujących członków personelu;

Zamówienia publiczne

44. z zaniepokojeniem zauważa, że w 2021 r. Trybunał odnotował 34 uchybienia w zamówieniach publicznych (w porównaniu z 18 w 2020 r.) oraz że liczba odnośnych agencji rośnie – w 2021 r. dotyczyło to 19 agencji, a w roku 2020 – dziewięć; zauważa ponadto, że takie uchybienia pozostają największym źródłem nieprawidłowych płatności, które wynikają z nieprawidłowości w postępowaniach o udzielenie zamówień publicznych zgłoszonych w 2021 r. lub w poprzednich latach; powtarza zalecenie Trybunału, aby przy wdrażaniu umów ramowych zainteresowane agencje korzystały z umów szczegółowych wyłącznie w celu zamawiania towarów lub usług objętych daną umową ramową; powtarza także zalecenie Trybunału, aby odnośne agencje w dalszym ciągu usprawniały procedury udzielania zamówień publicznych przy zapewnieniu pełnej zgodności z obowiązującymi przepisami;
45. z zadowoleniem przyjmuje zwiększone wykorzystanie narzędzi elektronicznych zamówień publicznych przez agencje unijne oraz istotną rolę, jaką odegrały w zapewnieniu ciągłości działania w zakresie zamówień w warunkach telepracy; zauważa, że najbardziej powszechne moduły e-PRIOR wykorzystywane przez agencje to e-przetargi, elektroniczne składanie ofert i e-fakturowanie oraz że kilka agencji wdrożyło w ciągu 2021 r. narzędzie do zarządzania zamówieniami publicznymi; pochwala agencje (Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej – CdT, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego – EUNB, Agencję Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa – ENISA, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych – ESMA), które poinformowały o pełnej cyfryzacji swoich procedur udzielania zamówień;
46. przypomina o znaczeniu, jakie dla wszystkich postępowań o udzielenie zamówień ma zapewnienie uczciwej konkurencji między oferentami i umożliwienie zakupu towarów i usług po najlepszej cenie, z poszanowaniem zasad przejrzystości, proporcjonalności, równego traktowania i niedyskryminacji; zachęca wszystkie agencje do wdrożenia opracowanych przez Komisję narzędzi informatycznych do obsługi elektronicznych zamówień publicznych i wzywa Komisję do wyjaśnienia i uaktualnienia procedur i szablonów w wytycznych dotyczących zamówień;

Zapobieganie konfliktom interesów i zarządzanie nimi oraz przejrzystość

47. zauważa, że z wyjątkiem jednej agencji wszystkie agencje dysponują strategią zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi; podkreśla potrzebę wprowadzenia lub regularnego aktualizowania systematycznych zestawów zasad dotyczących przejrzystości, niezgodności, konfliktu interesów i sytuacji efektu „drzwi obrotowych” oraz nielegalnego lobbingu, jak również strategii zwalczania nadużyć finansowych; ponadto wzywa wszystkie agencje do opracowania wewnętrznej strategii antykorupcyjnej; wzywa agencje do nieustannego składania organowi udzielającemu absolutorium sprawozdań z postępów w tych dziedzinach;
48. apeluje do agencji, w stosownych przypadkach, o uczestnictwo w niedawno zawartym porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości dla przedstawicieli grup interesu, podpisanym przez Komisję, Radę i Parlament; zauważa, że ze względu na charakter swojej działalności niektóre agencje (np. Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej – BEREC, Agencja Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania – CEPOL, CdT) nie przeprowadzają spotkań z lobbystami;

49. odnotowuje, że wszystkie agencje wymagają od członków zarządu i kierownictwa wyższego szczebla deklaracji interesów oraz publikują je na swojej stronie internetowej;
50. zauważa, że większość agencji publikuje na swoich stronach internetowych życiorysy lub krótkie opisy doświadczenia członków zarządu, osób na stanowiskach kierowniczych, ekspertów zewnętrznych i ekspertów wewnętrznych; odnotowuje, że życiorysy są niekompletne lub nie ma ich na odpowiednich stronach internetowych Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC), Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) i Europejskiej Agencji Środowiska (EEA) (w przypadku ekspertów wewnętrznych), Fronteksu, Agencji Kolejowej Unii Europejskiej (ERA) i ESMA (w przypadku ekspertów wewnętrznych i zewnętrznych), Cedefopu (w przypadku niektórych członków zarządu i zastępców członków), EU-OSHA (w przypadku członków zarządu i zastępców członków); przypomina agencjom, że ważne jest zwiększenie przejrzystości w zakresie osiągnięć członków zarządu, kadry kierowniczej o oraz ekspertów zewnętrznych i wewnętrznych; wzywa sieć agencji UE do koordynowania działań agencji członkowskich w zakresie publikowania na ich stronach internetowych życiorysów tych członków, pracowników i ekspertów, przy czym życiorysy te powinny zawierać co najmniej doświadczenie zawodowe i wykształcenie;
51. z zaniepokojeniem przywołuje uwagę Trybunału dotyczącą szczególnego narażenia agencji na ryzyko efektu „drzwi obrotowych” ze względu na ich zależność od pracowników tymczasowych, co prowadzi do dużej rotacji personelu, oraz ze względu na ich model zarządzania, który przewiduje stosunkowo krótkie kadencje członków zarządów; przyznaje, że w przypadku niektórych agencji ryzyko jest dodatkowo zwiększone ze względu na znaczące uprawnienia regulacyjne lub powiązania z branżą; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzoną przez Trybunał kontrolę dotyczącą horyzontalnego tematu związanego z konfliktami interesów i potencjalnymi sytuacjami efektu „drzwi obrotowych” w około 40 agencjach; zauważa, że na potrzeby tej kontroli Trybunał zbadał sprawy z lat 2019–2021, związane z podjęciem – przez obecnych lub byłych pracowników wyższego szczebla agencji – pracy po odejściu z agencji lub z wykonywaniem dodatkowej działalności zarobkowej podczas pracy w agencji; odnotowuje ponadto, że Trybunał rozpatrywał również podobne sprawy dotyczące członków i byłych członków zarządów agencji;
52. z zaniepokojeniem zauważa, że jedynie 20 z 40 zbadanych przez Trybunał agencji rozpatrywało jakiegokolwiek potencjalne przypadki efektu „drzwi obrotowych” dotyczące ich pracowników wyższego szczebla; zauważa, że Trybunał stwierdził, iż agencje zasadniczo przestrzegały obowiązujących wymogów prawnych; z zaniepokojeniem odnotowuje jednak, że w sześciu agencjach (ACER, EASA, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych – EIOPA, ENISA, Europol i EUSPA) Trybunał stwierdził kilka proceduralnych naruszeń ich obowiązków prawnych, np. w zakresie publikowania wykazu ocenianych spraw, przeprowadzania konsultacji ze Wspólnym Komitetem lub wydawania formalnej decyzji w ciągu 30 dni roboczych; wzywa agencje do wzmocnienia swoich wewnętrznych procedur i kontroli dotyczących potencjalnych sytuacji efektu „drzwi obrotowych”, aby zapewnić pełną zgodność z obowiązującymi przepisami przewidzianymi w unijnym regulaminie pracowniczym urzędników i warunkach zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej;
53. zdecydowanie potępia niedostateczną kontrolę przestrzegania przez obecnych i byłych pracowników agencji wymogów i ograniczeń dotyczących efektu „drzwi obrotowych” oraz nieskuteczność tej kontroli; z zaniepokojeniem zauważa, że w tym kontekście niezgłoszone przypadki efektu „drzwi obrotowych” i naruszenia ograniczeń nałożonych na odchodzących pracowników w związku z ich nowym miejscem pracy mogą pozostać niewykryte, co może prowadzić do uzyskania przez niektóre podmioty sektora prywatnego niesprawiedliwej przewagi wynikającej z wykorzystania informacji wewnętrznych lub lobbingu; przyznaje, że te słabości i zagrożenia wynikają z ograniczonych obowiązków określonych w unijnych ramach prawnych w tej dziedzinie; wyraża uznanie dla Urzędu BEREC, EUNB i ESMA za posiadanie procedur monitorowania zgodności z obowiązującymi przepisami w obszarze efektu „drzwi obrotowych”;
54. przyjmuje do wiadomości, że przepisy dotyczące postępowania w potencjalnych sytuacjach efektu „drzwi obrotowych” i związanego z nimi ryzyka konfliktu interesów nie mają zastosowania do członków zarządów agencji, komitetów naukowych, grup ekspertów i innych podobnych organów; na podstawie sprawozdania Trybunału odnotowuje, że w okresie objętym kontrolą (2019–2021) tylko cztery agencje oceniły jakiegokolwiek sprawy związane z członkami ich zarządów, podjęciem nowej pracy lub działalności dodatkowej; ubolewa nad faktem, że ocenie poddano jedynie 25 przypadków (tj. 3,8 %) z 659 odejść członków zarządów agencji; pochwała EUNB, EIOPA, Europejski Instytut Innowacji i Technologii – EIT, EMA, ESMA, Europol i FRA za wprowadzenie szczegółowych przepisów obejmujących ryzyko sytuacji efektu „drzwi obrotowych” w odniesieniu do członków ich zarządów pomimo istniejącej próżni prawnej;

55. wzywa sieć agencji UE do koordynowania działań na rzecz wprowadzenia we wszystkich agencjach członkowskich: (i) kodeksu postępowania i zbioru przepisów dla członków ich zarządów, określających zasady, procedury i szczególne mechanizmy postępowania w przypadku konfliktu interesów wymienionych członków i sytuacji efektu „drzwi obrotowych”; (ii) procedur monitorowania przestrzegania przez obecnych i byłych pracowników (w tym pracowników wyższego szczebla) obowiązujących decyzji w obszarze efektu „drzwi obrotowych” i związanych z nimi ograniczeń; ponadto wzywa sieć agencji UE do koordynowania działań na rzecz wdrożenia we wszystkich swoich agencjach członkowskich wszystkich zaleceń wydanych przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawozdaniu z kontroli z 28 lutego 2019 r. (sprawa SI/2/2-17/NF) w celu egzekwowania rocznego zakazu lobbingu i rzecznictwa dla pracowników Unii wyższego szczebla, którzy zakończyli pracę w służbie cywilnej, oraz corocznego publikowania informacji na temat przypadków ocenionych na potrzeby tego celu; przyznaje, że zalecenia te nie mają mocy wiążącej, i wzywa Komisję do wypełnienia tej luki; ponadto wzywa sieć agencji UE do zdania organowi udzielającemu absolutorium sprawozdania z postępów w tych dziedzinach;
56. odnotowuje, że większość agencji poinformowała, że w 2021 r. nie prowadziła ani nie zakończyła dochodzeń w sprawie konfliktu interesów; wyraża głębokie ubolewanie, że w kilku agencjach odnotowano kilka przypadków potencjalnego konfliktu interesów (Cedefop: 1 przypadek; EFSA: 13 przypadków; EIT: 1 przypadek; Eurofound: 1 przypadek; Europol: 2 przypadki), które zgłoszono np. w odniesieniu do komisji rekrutacyjnych, ekspertów zewnętrznych, procedur rekrutacji, procedur udzielania zamówień i dotacji lub byłych pracowników agencji; przyjmuje do wiadomości odpowiedzi zainteresowanych agencji dotyczące działań następczych w odniesieniu do wspomnianych zgłoszonych przypadków;
57. zauważa, że wszystkie agencje mają politykę informowania o nieprawidłowościach, a niektóre z nich (EMA, eu-LISA) zaktualizowały ją w 2021 r.; wzywa CEPOL do wprowadzenia specjalnych, bezpiecznych kanałów sprawozdawczych zgodnie z odpowiednimi wymogami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937⁽⁶⁾ o ochronie sygnalistów; zauważa, że w 2021 r. zgłoszono przypadki informowania o nieprawidłowościach w EUNB (1 sprawa zamknięta), we Fronteksie (3 sprawy: jedna sprawa zamknięta i zgłoszona do OLAF-u, dwie sprawy w toku) oraz w EUSPA (1 sprawa w toku); ponadto zauważa, że w EMA nie zgłoszono żadnego wewnętrznego przypadku informowania o nieprawidłowościach, otrzymano jednak 29 zgłoszeń dotyczących zewnętrznych przypadków informowania o nieprawidłowościach, z czego 23 sprawy zostały zamknięte, a sześć spraw jest nadal w toku; wzywa zainteresowane agencje do złożenia organowi udzielającemu absolutorium sprawozdania z postępów w toczących się sprawach; apeluje do wszystkich agencji o zapewnienie wszystkim swoim pracownikom regularnych szkoleń przypominających na temat polityki informowania o nieprawidłowościach, włączenie tego tematu do programów wprowadzających dla nowych pracowników oraz publikowanie informacji na temat informowania o nieprawidłowościach na stronach intranetowych agencji;

Kontrola wewnętrzna

58. z zaniepokojeniem odnotowuje ustalenia Trybunału w obszarze systemów zarządzania i kontroli, w których w 2021 r. stwierdzono uchybienia dotyczące potencjalnych konfliktów interesów, braku kontroli *ex ante/ex post*, nieodpowiedniego zarządzania zobowiązaniami budżetowymi i prawnymi oraz niezgłaszania kwestii w rejestrze wyjątków;
59. na podstawie sprawozdania Trybunału zauważa, że w odniesieniu do europejskich urzędów nadzoru w rozporządzeniach je ustanawiających znajdują się przepisy zapewniające, że członkowie ich rad organów nadzoru działają w interesie Unii w sposób niezależny i obiektywny; odnotowuje ponadto, że Trybunał zgłosił trudności z zarządzaniem dotyczące europejskich urzędów nadzoru w kilku sprawozdaniach specjalnych w poprzednich latach, w których zalecił, aby Komisja rozważyła zaproponowanie zmian w strukturze zarządzania europejskimi urzędami nadzoru, umożliwiającym im skuteczniejsze wykorzystanie uprawnień, mimo że w 2019 r. prawodawca nie zaakceptował zaproponowanej przez Komisję zmienionej struktury zarządzania; zauważa także, że w lipcu 2021 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący ustanowienia nowego unijnego Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu (AMLA), w sprawie którego trwają negocjacje;
60. odnotowuje, że na koniec 2021 r. wszystkie agencje zgłosiły, że wdrożyły zmienione, oparte na zasadach COSO, ramy kontroli wewnętrznej (ICF) oraz że przeprowadziły roczną ocenę ICF; wzywa wszystkie agencje do przedstawienia co najmniej wyników oceny na poziomie komponentu, zachęca jednak agencje do składania sprawozdań na bardziej szczegółowym poziomie, np. według zasad kontroli wewnętrznej;

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17).

61. zauważa, że w 2021 r., zgodnie ze sprawozdaniem Trybunału dotyczącym działań następczych w związku z uwagami z poprzednich lat, 67 uwag zamknięto, a 48 uwag było nadal wdrażanych lub nieuwzględnionych; wzywa agencje do starannego wdrożenia zaleceń i do dalszego ulepszania ram kontroli wewnętrznej; odnotowuje wreszcie, że dziewięć agencji zgłosiło toczące się sprawy prowadzone przez OLAF;
62. przypomina o znaczeniu wzmocnienia systemów zarządzania i kontroli, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie agencji; stanowczo podkreśla wymóg wprowadzenia skutecznych systemów zarządzania i kontroli, aby uniknąć potencjalnych przypadków konfliktu interesów, braku kontroli *ex ante/ex post*, nieodpowiedniego zarządzania zobowiązaniami budżetowymi i prawnymi oraz niezgłaszania kwestii w rejestrze wyjątków;

Transformacja cyfrowa i transformacja ekologiczna

63. docenia, że wszystkie agencje w różnym stopniu wprowadziły środki mające na celu zmniejszenie ich wpływu na środowisko i wniesienie pozytywnego wkładu w zrównoważony rozwój i neutralność klimatyczną; zauważa, że takie środki dotyczą zrównoważonej mobilności pracowników, korzystania z bardziej ekologicznych obiektów, gospodarowania odpadami, zmniejszenia zużycia papieru i materiałów eksploatacyjnych, poprawy zużycia energii itp.; przyznaje jednak, że w niektórych agencjach (np. CEPOL) w zakresie środków związanych ze zrównoważeniem środowiskowym należy podjąć znacznie więcej działań; wzywa wszystkie agencje do jak najszybszego przejścia na zieloną energię, w miarę możliwości w 100 % ze źródeł odnawialnych, a także do zainstalowania, w miarę możliwości, paneli słonecznych na dachach swoich budynków;
64. zauważa, że sześć agencji posiada certyfikat EMAS (system ekozarządzania i audytu), 19 agencji nie posiada certyfikatu EMAS, a w przypadku siedmiu agencji proces certyfikacji EMAS jest w toku; odnotowuje, że większość agencji nie wdrożyła zielonych zamówień publicznych lub stopniowo wprowadza ekologiczne (jasne i weryfikowalne) kryteria środowiskowe do swoich procedur udzielania zamówień publicznych; apeluje do wszystkich agencji o przyspieszenie przyjęcia i pełne wdrożenie zielonych zamówień publicznych; wzywa agencje do nieustannego składania organowi udzielającemu absolutorium sprawozdań z postępów w tych dziedzinach;
65. zachęca wszystkie agencje do przyjęcia wieloletnich planów działania w zakresie zazieleniania, które obejmują zobowiązania dotyczące redukcji CO₂; ponadto zachęca wszystkie agencje do publikowania rocznych sprawozdań w zakresie środowiska oceniających, za pomocą odpowiednich kluczowych wskaźników skuteczności działania, ich wyniki w obszarze efektywności środowiskowej i śladu węglowego;
66. zauważa, że rok 2021 był dla większości agencji rokiem kluczowym, jeśli chodzi o różne środki podjęte w celu wzmocnienia cyberbezpieczeństwa agencji i ochrony zapisów cyfrowych będących w ich posiadaniu; ubolewa jednak, że środki te nie są zharmonizowane między poszczególnymi agencjami; pochwała proaktywną postawę niektórych agencji, które przygotowały się do aktualizacji swoich polityk bezpieczeństwa systemów informatycznych w świetle zapowiadanych dwóch rozporządzeń Unii w sprawie cyberbezpieczeństwa i bezpieczeństwa informacji w instytucjach i organach Unii; wzywa wszystkie agencje do podjęcia działań w tym zakresie; zachęca agencje do ścisłej współpracy z ENISA; zauważa inicjatywę EU-OSHA dotyczącą koordynacji wdrażania wspólnego rozwiązania mającego na celu zapewnienie usług w zakresie cyberbezpieczeństwa mniejszym agencjom; odnotowuje, że niektóre agencje (BEREC, CEPOL) nie przyjęły jeszcze polityki w zakresie cyberbezpieczeństwa, i wzywa je do tego; wzywa agencje do regularnego oferowania wszystkim swoim pracownikom aktualizowanych programów szkoleniowych w zakresie cyberbezpieczeństwa;
67. przypomina, jak ważna jest poprawa cyfryzacji w agencjach pod względem wewnętrznego funkcjonowania i zarządzania, lecz także w celu przyspieszenia cyfryzacji procedur; z zadowoleniem stwierdza, że w 2021 r. większość agencji poczyniła dalsze postępy w zakresie cyfryzacji i optymalizacji procesów działań i procedur, zwłaszcza w dziedzinie zasobów kadrowych, finansów i postępowań o udzielenie zamówienia; zachęca wszystkie agencje do przyjęcia i wdrożenia oprogramowania zaawansowanego podpisu kwalifikowanego i kwalifikowanego podpisu elektronicznego w celu uzyskania zatwierdzeń i podpisów zarówno od kontrahentów wewnętrznych, jak i zewnętrznych w dokumentach dotyczących zamówień publicznych i umowach;

Ciągłość działania podczas kryzysu wywołanego pandemią COVID-19

68. przyznaje, że rok 2021 był rokiem nowych wyzwań wymagających dostosowania, innowacji, odporności i elastyczności w obliczu trwającej pandemii COVID-19 oraz pojawiających się nowych niestabilności politycznych i gospodarczych;
69. zauważa, że telepraca miała zasadnicze znaczenie dla ciągłości działalności agencji w 2021 r., a jej powodzenie wynika również z dokonanych przez agencje inwestycji w audio- i wideokonferencje oraz inne narzędzia internetowe; na podstawie odpowiedzi agencji odnotowuje, że telepraca i praca hybrydowa miały neutralny lub pozytywny wpływ na wyniki prawie wszystkich agencji, a niektóre agencje uznały, że telepraca odgrywa istotną rolę w przyciąganiu i zatrzymywaniu talentów; zachęca agencje, aby wykorzystały doświadczenia związane z pracą zdalną i hybrydową, żeby lepiej organizować spotkania i zadania, które można w przyszłości skuteczniej przeprowadzać i realizować w trybie zdalnym niż przy udziale fizycznym; zauważa ponadto, że kilka agencji przeprowadziło wśród swoich pracowników badania mające na celu ocenę wpływu telepracy, a wyniki wskazywały na ogólnie pozytywne doświadczenia i (postrzeganą) większą wydajność, choć dostrzeżono szereg wyzwań w zakresie kontaktów z osobami z innych zespołów oraz jeżeli chodzi o poczucie przynależności, które może być zagrożone; zachęca wszystkie agencje do przyjęcia i wdrożenia decyzji Komisji w sprawie czasu pracy i pracy hybrydowej;

Inne uwagi

70. z zadowoleniem przyjmuje kroki podjęte przez agencje w celu ujawnienia i opublikowania wyników ich pracy za pośrednictwem różnych kanałów, w tym stron internetowych i mediów społecznościowych; wzywa agencje do wzmożenia wysiłków i przekazywania obywatelom Unii i ogółowi społeczeństwa odpowiednich informacji na temat wyników jasnym i przystępnym językiem, tak aby zapewnić większą przejrzystość i odpowiedzialność publiczną dzięki lepszemu wykorzystaniu mediów i kanałów mediów społecznościowych; oczekuje od agencji przekazania organowi udzielającemu absolutorium informacji na ten temat;
 71. przypomina, że w 2020 r. Trybunał przeprowadził pilotaż zautomatyzowanych procedur kontroli w zakresie kontroli sprawozdań finansowych kilku agencji wykonawczych; zauważa, że w 2021 r. Trybunał rozszerzył stosowanie takich procedur na wszystkie agencje, jednak w przypadku agencji zdecentralizowanych stosuje on dziesięć procedur dotyczących wyłącznie wynagrodzeń; na podstawie sprawozdania Trybunału odnotowuje wyniki, które udało się uzyskać dzięki zastosowaniu zautomatyzowanych procedur; ubolewa, że luki w stosowaniu standardowych narzędzi informatycznych (w zakresie elektronicznych zamówień publicznych oraz finansów, księgowości i sprawozdawczości) są dla Trybunału poważną przeszkodą w rozszerzeniu stosowania technologii kontroli cyfrowej na inne obszary i wszystkie agencje; niemniej z zadowoleniem przyjmuje plan Trybunału, by rozszerzyć tę technologię na kontrolę udzielania zamówień publicznych przez agencje w 2022 r.;
 72. uważa, że sieć agencji UE musi podjąć więcej działań, aby stać się rzeczywistym centrum koordynacji agencji i przyczynić się do zacieśnienia współpracy i wymiany dobrych praktyk między nimi, m.in. w celu zmniejszenia kosztów ich funkcjonowania; wzywa agencje do uzgodnienia przydziału ze swoich schematów organizacyjnych dodatkowego stanowiska w niepełnym wymiarze czasu pracy (0,5 EPC) dla sieci agencji UE; zwraca się do sieci agencji UE o dostarczenie organowi udzielającemu absolutorium aktualnego wykazu punktów kontaktowych we wszystkich agencjach;
 73. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji agencjom objętym obecną procedurą udzielania absolutorium, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).
-